

[Engell]

gende til 10-15 mia. kr. Det er projekter, som lyder sympatiske, men som vil dræne de offentlige kasser.

Statsministeren fortalte ikke med ét ord, hvor store udgifter der bliver tale om, eller hvorfra pengene skal komme. Der er lagt op til en eksplosion i de offentlige udgifter, som minder – må jeg desværre sige – om den uansvarlighed, der prægede socialdemokratiske regeringers virke igennem 1970'erne, hvor dansk økonomi blev et jammersminde. Dengang benyttede man sig af opskriften med øgede offentlige udgifter og en stærkt ekspanderende offentlig sektor, der skulle fungere som dynamo i økonomien. Dengang endte den danske samfundshusholdning i det rene morads, eller sagt på en anden måde: Vi blev ført ind i en stadig ondere cirkel med stigende offentlige udgifter, stigende underskud på statsfinanserne, stigende renteudgifter, større ledighed, pesimisme og opgivenesshed.

Hvorfor skulle den politik, som ikke virkede i 1970'erne, pludselig virke 20 år senere? Hvad er det, der er forandret så fundamentalt, at stigende offentlige udgifter og flere ansatte i den offentlige sektor skulle løse ledighedsproblemet i Danmark? Det skylder statsministeren et klart svar på.

Der skal ikke herske tvivl: Det Konservative Folkeparti vedkender sig et medansvar for det samfund, vi kender i dag, for vi har selv været med til at bygge det op. Men vi siger også ligeud, at samfundet på mange områder trænger til en reparation. Vi må have fat i nogle af de grundlæggende strukturproblemer, som er en hæmsko, hvis vi skal skabe ny vækst og fremgang og kunne møde fremtidens udfordringer.

Regeringens såkaldte reformer tager overhovedet ikke fat om disse grundlæggende problemer. Arbejdsmarkedsreformen er kosmetik, som alene fjerner ledige fra statistikken og bringer dem over i andre offentlige ordninger. Den oprydning i dagpengesystemet, som der er brug for, bliver der ikke taget fat på. Den ydelsesreform, som OECD, Det Økonomiske Råd, EF og stribevis af eksperter i årevis har peget på, er lagt nederst i regeringens skuffer.

Regeringens finanslovsforslag bygger på alle de aftaler, man har indgået med sig selv. I finanslovsforslaget lempes finanspolitikken af hensyn til beskæftigelsen, underskuddet på statsfinanserne øges, og styringen af de offentlige udgifter bliver kolossalt slækket.

Når vi derfor tager afstand fra en række elementer i regeringens finanslovsforslag, skyldes det først og fremmest, at vi ikke har tillid til, at den nuværende regering har kontrol over de offentlige udgifter. Vi har ikke tillid til, at regeringen har evne og vilje til at stramme udgiftspolitikken, hvis regeringens egne optimistiske prognoser om stigende økonomisk vækst slår fejl. Det tog os næsten 10 år at fjerne underskuddet på betalingsbalancen. Det vil også tage lang tid at knække ledighedskurven varigt, hvis man ikke skal spille hasard med dansk økonomi.

For Det Konservative Folkeparti er der fire vigtige mål: For det første vil vi overordnet føre en stram, håndfast økonomisk politik, som sikrer lav inflation, overskud på betalingsbalancen, balance på de offentlige budgetter og vækst i den private sektor og dermed et solidt grundlag for den danske krone.

For det andet ønsker vi en skattereform, som reelt sænker marginalskatten og det samlede skatte tryk, og som ikke pålægger erhvervslivet nye byrder. Vi vil styrke incitamenter til investering og opsparing. Regeringens skattereform er – trods statsministerens forsøg på den store salgstale forleden dag – en omlægning, hvor det, der lettes på gyngerne, tages ind igen på karrusellerne. For det tredje ønsker vi en rigtig dagpengereform og en reform for overførselsindkomsterne. Ydelsessiden kan ikke fredes. Grundlaget for en reel sænkning af skatte trykket kan kun tilvejebringes, hvis der også spares på de offentlige udgifter. Vi vil ikke slippe styringen af de offentlige udgifter, målsætningen om en stram offentlig udgiftspolitik skal fastholdes, og en nedbringelse af statsunderskuddet er af helt afgørende betydning.

For det fjerde ønsker vi en forbedring af erhvervslivets vilkår i stedet for det virvar af ordninger, regeringen har satset på. Varige arbejdspladser skabes jo kun i den private sektor. Det er her, en nedbringelse af ledigheden skal sikres.

Statsministeren omtalte i sin tale de mange handlingsplaner, udvalg og kommissioner, som i de kommende år skal kortlægge det ene og det andet problemområde. I sig selv er det et problem, at regeringen i stedet for at tilrettelægge en generel økonomisk politik, der kommer alle borgere og erhvervslivet til gode, væl-